REGULAMENTUL (CE) NR. 1142/2009 AL COMISIEI

din 26 noiembrie 2009

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Interpretarea Comitetului pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) 17

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate [1], în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei [2] s-au adoptat anumite standarde și interpretări internaționale existente la 15 octombrie 2008.

(2) Comitetul pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) a publicat la 27 noiembrie 2008 Interpretarea IFRIC 17 *Distribuiri de active nemonetare către proprietari*, denumită în continuare „IFRIC 17". IFRIC 17 este o interpretare care oferă clarificări și îndrumări referitoare la tratamentul contabil al distribuirilor de active nemonetare către proprietarii unei entități.

(3) Consultarea Grupului de experți tehnici (TEG) din cadrul Grupului consultativ european pentru raportări financiare (EFRAG) confirmă faptul că IFRIC 17 îndeplinește criteriile tehnice pentru adoptare stabilite la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002. În conformitate cu Decizia 2006/505/CE a Comisiei din 14 iulie 2006 de instituire a Grupului de examinare a avizelor privind standardele contabile în vederea consilierii Comisiei cu privire la obiectivitatea și neutralitatea avizelor Grupului consultativ european pentru raportări financiare (EFRAG) [3], Grupul de examinare a avizelor privind standardele contabile a analizat avizul EFRAG privind adoptarea și a confirmat Comisiei că acesta este echilibrat și obiectiv.

(4) În consecință, adoptarea IFRIC 17 implică unele modificări ale Standardului Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 5 și ale Standardului Internațional de Contabilitate (IAS) 10 pentru a asigura consecvența standardelor internaționale de contabilitate în cauză.

(5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 trebuie modificat în consecință.

(6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare contabilă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 se modifică după cum urmează:

1. Interpretarea Comitetului pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) 17 *Distribuiri de active nemonetare către proprietari* se inserează conform anexei la prezentul regulament;

2. Standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 5 se modifică conform anexei la prezentul regulament;

3. Standardul Internațional de Contabilitate (IAS) 10 se modifică conform anexei la prezentul regulament.

Articolul 2

Societățile aplică IFRIC 17 și amendamentele la IFRS 5 și IAS 10, conform anexei la prezentul regulament, cel mai târziu de la data începerii primului lor exercițiu financiar care debutează după 31 octombrie 2009.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 noiembrie 2009.

Pentru Comisie
Charlie McCREEVY
Membru al Comisiei

---

[1] JO L 243, 11.9.2002, p. 1.
[2] JO L 320, 29.11.2008, p. 1.
[3] JO L 199, 21.7.2006, p. 33.

ANEXĂ

STANDARDE INTERNAȚIONALE DE CONTABILITATE

IFRIC 17	Interpretarea IFRIC 17 *Distribuiri de active nemonetare către proprietari*

Reproducerea permisă în Spațiul Economic European. Toate drepturile existente rezervate în afara SEE, cu excepția dreptului de reproducere în scopul uzului personal sau în alte scopuri legitime. Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul IASB www.iasb.org

INTERPRETAREA IFRIC 17

Distribuiri de active nemonetare către proprietari

TRIMITERI

— IFRS 3 *Combinări de întreprinderi* (revizuit în 2008)

— IFRS 5 *Active imobilizate deținute în vederea vânzării și activități întrerupte*

— IFRS 7 *Instrumente financiare: informații de furnizat*

— IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007)

— IAS 10 *Evenimente ulterioare datei de raportare*

— IAS 27 *Situații financiare consolidate și individuale* (modificat în mai 2008)

CONTEXT

1 Uneori, o entitate distribuie drept dividende proprietarilor săi (*) care acționează în calitatea lor de proprietari alte active în afara numerarului (active nemonetare). În aceste situații, o entitate poate acorda proprietarilor săi posibilitatea de a alege să primească fie active nemonetare, fie o alternativă monetară. IFRIC a primit cereri de a oferi îndrumări cu privire la modalitatea prin care o entitate trebuie să contabilizeze astfel de distribuiri.

2 Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) nu oferă îndrumări cu privire la modalitatea prin care o entitate trebuie să evalueze distribuirile către proprietarii săi (denumite de obicei dividende). IAS 1 prevede ca o entitate să prezinte detalii privind dividendele recunoscute drept distribuiri către proprietari fie într-o declarație cu privire la modificările capitalurilor proprii, fie în notele la situațiile financiare.

DOMENIU DE APLICARE

3 Prezenta interpretare se aplică următoarelor tipuri de distribuiri nereciproce de active de către o entitate proprietarilor care acționează în calitatea lor de proprietari:

(a) distribuiri de active nemonetare (de exemplu, elemente de imobilizări corporale, întreprinderi definite în IFRS 3, participații în capitalurile proprii ale altei entități sau grupuri destinate cedării conform definiției din IFRS 5); și

(b) distribuiri ce oferă proprietarilor posibilitatea de a alege să primească fie active nemonetare, fie o alternativă monetară.

4 Prezenta interpretare se aplică doar distribuirilor în care toți proprietarii aceleași categorii de instrumente de capitaluri proprii sunt tratați în mod egal.

5 Prezenta interpretare nu se aplică distribuirii unui activ nemonetar care este controlat în ultimă instanță de aceeași parte sau părți înainte și după distribuire. Această excludere se aplică situațiilor financiare consolidate și individuale ale unei entități care realizează distribuirea.

6 În conformitate cu punctul 5, prezenta interpretare nu se aplică atunci când activul nemonetar este controlat în ultimă instanță de aceleași părți atât înainte, cât și după distribuire. Punctul B2 din IFRS 3 stipulează că „Se consideră că un grup de indivizi controlează o entitate atunci când, ca urmare a unor prevederi contractuale, acești indivizi dețin în mod colectiv autoritatea de a guverna politicile financiare și de exploatare ale entității respective, în vederea obținerii de beneficii din activitățile acesteia”. Așadar, pentru ca o distribuire să nu intre sub incidența prezentei interpretări pe baza faptului că aceleași părți controlează activul atât înainte, cât și după distribuire, un grup de acționari individuali care beneficiază de distribuire trebuie să aibă, ca urmare a unor angajamente contractuale, o astfel de putere colectivă absolută asupra entității care efectuează distribuirea.

7 În conformitate cu punctul 5, prezenta interpretare nu se aplică atunci când o entitate distribuie o parte a participațiilor sale în capitalurile proprii ale unei filiale, dar păstrează controlul asupra filialei. Entitatea care realizează distribuirea ce se materializează prin recunoașterea de către entitate a unui interes care nu controlează în filiala sa contabilizează distribuirea în conformitate cu IAS 27 (modificat în 2008).

(*) Punctul 7 din IAS 1 definește proprietarii drept deținători de instrumente clasificate drept capitaluri proprii.

8 Prezenta interpretare tratează doar contabilizarea de către o entitate care realizează o distribuire de active nemonetare. Nu se referă la contabilizarea de către acționarii care primesc o astfel de distribuire.

ASPECTE TRATATE

9 Când o entitate declară o distribuire și are obligația de a distribui activele respective către proprietari, trebuie să recunoască o datorie pentru dividendul de plătit. Prin urmare, prezenta interpretare tratează următoarele aspecte:

(a) Când trebuie să recunoască o entitate dividendul de plătit?

(b) Cum trebuie să evalueze o entitate dividendul de plătit?

(c) Când decontează o entitate dividendul de plătit, cum ar trebui să contabilizeze diferențele între valoarea contabilă a activelor distribuite și valoarea contabilă a dividendului de plătit?

CONSENS

Când se recunoaște un dividend de plătit

10 Obligația de a plăti un dividend trebuie recunoscută atunci când dividendul este autorizat în mod corespunzător și nu se mai află la discreția entității, și care reprezintă data la care:

(a) declararea dividendului, de exemplu, de către conducerea sau consiliul de administrație, este aprobată de autoritatea competentă, de exemplu, de acționari, dacă jurisdicția cere o astfel de aprobare, sau

(b) dividendul este declarat, de exemplu, de către conducerea sau consiliul de administrație, dacă jurisdicția nu cere aprobarea suplimentară.

Evaluarea unui dividend de plătit

11 O entitate trebuie să evalueze o datorie de distribuire drept dividende către proprietari a activelor nemonetare la valoarea justă a activelor ce urmează a fi distribuite.

12 Dacă o entitate oferă proprietarilor posibilitatea de a alege să primească fie active nemonetare, fie o alternativă monetară, entitatea trebuie să estimeze dividendul de plătit luând în considerare atât valoarea justă a fiecărei alternative, cât și probabilitatea ca proprietarii să aleagă una dintre alternative.

13 La sfârșitul fiecărei perioade de raportare și la data decontării, entitatea trebuie să revizuiască și să ajusteze valoarea contabilă a dividendului de plătit, cu toate modificările valorii contabile ale dividendului de plătit recunoscute în capitalurile proprii drept ajustări ale valorii distribuirii.

Contabilizarea diferențelor între valoarea contabilă a activelor distribuite și valoarea contabilă a dividendului de plătit, atunci când o entitate decontează dividendul de plătit

14 Atunci când o entitate decontează dividendul de plătit, trebuie să recunoască în câștig sau pierdere diferența, dacă există, dintre valoarea contabilă a activelor distribuite și valoarea contabilă a dividendului de plătit.

Prezentare și descrieri

15 O entitate trebuie să prezinte diferența descrisă la punctul 14 ca un element-rând separat în câștig sau pierdere.

16 O entitate trebuie să prezinte următoarele informații, dacă este cazul:

(a) valoarea contabilă a dividendului de plătit la începutul și la sfârșitul perioadei; și

(b) creșterea sau descreșterea valorii contabile recunoscute pe parcursul perioadei în conformitate cu punctul 13, ca urmare a unei modificări a valorii juste a activelor ce urmează a fi distribuite.

17 Dacă, după sfârșitul perioadei de raportare, dar înainte de obținerea autorizației de emitere a situațiilor financiare, o entitate declară pentru distribuire un activ nemonetar drept dividend, entitatea trebuie să prezinte următoarele informații:

(a) natura activului ce urmează să fie distribuit;

(b) valoarea contabilă a activului ce urmează să fie distribuit la sfârșitul perioadei de raportare; și

(c) valoarea justă estimată a activului ce urmează să fie distribuit la sfârșitul perioadei de raportare, dacă diferă de valoarea contabilă a acestuia și informații cu privire la metoda folosită pentru a determina valoarea justă conform dispozițiilor din IFRS 7 punctul 27 literele (a) și (b).

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

18 O entitate trebuie să aplice prezenta interpretare prospectiv pentru perioadele anuale care încep la 1 iulie 2009 sau ulterior acestei date. Nu se permite aplicarea retroactivă. Se permite aplicarea anticipată. Dacă o entitate aplică prezenta interpretare pentru perioadele care încep înainte de 1 iulie 2009, ea trebuie să prezinte acest fapt și să aplice, de asemenea, IFRS 3 (revizuit în 2008), IAS 27 (modificat în mai 2008) și IFRS 5 (modificat de prezenta interpretare).

Apendice

Amendamente la IFRS 5

Active imobilizate deținute în vederea vânzării și activități întrerupte

Punctul 5A este adăugat:

DOMENIU DE APLICARE

5A Dispozițiile de clasificare, prezentare și evaluare din prezentul IFRS, aplicabile unui activ nemonetar (sau unui grup destinat cedării) care este clasificat drept deținut în vederea vânzării, se aplică, de asemenea, unui activ nemonetar (sau unui grup destinat cedării) care este clasificat drept deținut în vederea distribuirii către proprietari ce acționează în calitatea lor de proprietari (deținut în vederea distribuirii către proprietari).

După punctul 5A, titlul și punctul 8 sunt modificate și este adăugat punctul 12A.

CLASIFICAREA ACTIVELOR IMOBILIZATE (SAU A GRUPURILOR DESTINATE CEDĂRII) DREPT DEȚINUTE ÎN VEDEREA VÂNZĂRII SAU A DISTRIBUIRII CĂTRE PROPRIETARI

8 Pentru ca probabilitatea vânzării să fie ridicată, cadrele de conducere de la un nivel adecvat trebuie să fie angajate să aplice un plan de vânzare a activului (sau a grupului destinat cedării) și trebuie să se fi lansat un program activ de găsire a unui cumpărător și de finalizare a planului. Mai mult, activul (sau grupul destinat cedării) trebuie să fie promovat în mod activ în vederea vânzării la un preț corelat în mod rezonabil cu valoarea justă curentă a activului. În plus, vânzarea ar trebui considerată că îndeplinește condițiile de recunoaștere drept vânzare finalizată într-un an de la data clasificării, cu excepțiile permise de punctul 9, iar acțiunile necesare finalizării planului trebuie să indice că este puțin probabil să se facă modificări semnificative ale planului sau ca acesta să fie retras. Probabilitatea obținerii acordului acționarilor (acolo unde jurisdicția cere acest lucru) trebuie luată în considerare ca parte a evaluării probabilității ca vânzarea să aibă loc.

12A Un activ imobilizat (sau grup destinat cedării) este clasificat ca deținut în vederea distribuirii către proprietari atunci când entitatea își asumă obligația de a distribui activul (sau grupul destinat cedării) către proprietari. Pentru ca acest lucru să fie valabil, activele trebuie să fie disponibile pentru a fi distribuite imediat în starea în care sunt în prezent, iar distribuirea trebuie să aibă o probabilitate mare. Pentru ca probabilitatea distribuirii să fie mare, este nevoie ca acțiunile de finalizare a distribuirii să fi fost demarate iar finalizarea lor să fie așteptată în termen de un an de la data clasificării. Acțiunile necesare finalizării distribuirii trebuie să indice faptul că este puțin probabil să intervină modificări majore ale distribuirii sau că distribuirea va fi oprită. Probabilitatea obținerii acordului acționarilor (acolo unde jurisdicția cere acest lucru) trebuie luată în considerare ca parte a evaluării probabilității ca vânzarea să aibă loc.

Sunt adăugate punctul 15A și o notă de subsol.

EVALUAREA ACTIVELOR IMOBILIZATE (SAU A GRUPURILOR DESTINATE CEDĂRII) CLASIFICATE DREPT DEȚINUTE ÎN VEDEREA VÂNZĂRII

15A O entitate trebuie să evalueze un activ imobilizat (sau un grup destinat cedării) catalogat drept deținut în vederea vânzării la valoarea cea mai mică dintre valoarea contabilă și valoarea justă minus costurile de vânzare (*).

Punctul 44D este adăugat:

(*) Costurile de distribuire sunt costuri incrementale atribuibile direct distribuirii, fără costuri de finanțare și cheltuieli cu impozitul pe profit.

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

44D Punctele 5A, 12A și 15A au fost adăugate, iar punctul 8 a fost modificat de IFRIC 17 *Distribuiri de active nemonetare către proprietari* în noiembrie 2008. Aceste modificări trebuie aplicate prospectiv activelor imobilizate (sau grupurilor destinate cedării) care sunt clasificate drept deținute în vederea distribuirii către proprietari în perioade anuale care încep la 1 iulie 2009 sau ulterior acestei date. Nu se permite aplicarea retroactivă. Se permite aplicarea anticipată. Dacă o entitate aplică modificările pentru perioadele care încep înainte de 1 iulie 2009, ea trebuie să prezinte acest fapt și să aplice, de asemenea, IFRS 3 *Combinări de întreprinderi* (revizuit în 2008), IAS 27 (modificat în mai 2008) și IFRIC 17.

Amendamente la IAS 10

Evenimente ulterioare perioadei de raportare

Punctul 13 este modificat.

DIVIDENDE

13 Dacă dividendele sunt declarate după perioada de raportare, dar înainte să fie autorizată publicarea situațiilor financiare, dividendele nu sunt recunoscute drept datorie la sfârșitul perioadei de raportare, deoarece nu există nicio obligație la acea dată. Astfel de dividende sunt prezentate în note în conformitate cu IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare.*